

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 31. juulil 2015 – Xabier Ormaetxea Garai ja Bernardo Lorenzo Almendros versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-424/15)

(2015/C 363/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Xabier Ormaetxea Garai, Bernardo Lorenzo Almendros

Vastustaja: Administración del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta tõlgendamise kohaselt võib riigi seadusandja poolt niisuguse reguleeriva ja järelevalveasutuse loomist, mis vastab mittespetsialiseerunud institutsioonilisele mudelile ja milles koondatakse muu hulgas seni eksisteerinud energia-, telekommunikatsiooni- ja konkurentsivaldkonna järelevalveasutused ühte ainsasse asutusse, pidada seda valdkonda reguleeriva liikmesriigi asutuse vastutusalasse kuuluva üldiste huvide tõhusa kaitse aspektist selle direktiiviga kooskõlas?
2. Kas liikmesriigi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste valdkonna reguleerivate asutuste „sõltumatus“ tingimused, millele on osutatud direktiiviga 2009/140/EÜ⁽²⁾ muudetud direktiivi 2002/21/EÜ artikli 3 lõigetes 2 ja 3a, peavad olema analoogsed tingimustega, mis on nõutavad liikmesriikide isikuandmekaitse järelevalveasutuste puhul vastavalt direktiivi 95/46/EÜ⁽³⁾ artiklile 28?
3. Kas Euroopa Liidu Kohtu 8. aprilli 2014. aasta kohtuotsuses⁽⁴⁾ sisalduv kohtupraktika on kohaldatav juhtumi suhtes, kus niisuguse uue õigusliku raamistiku nõuete tõttu, millega luuakse järelevalveasutus, millesse rühmitatakse kokku erinevad reguleeritud sektoreid reguleerivad liikmesriigi asutused, vabastatakse liikmesriigi telekommunikatsiooniteenuseid reguleeriva asutuse juhid ametist enne ametiaja lõppu? Kas seda ennetähtaegselt ametist vabastamist üksnes uue siseriikliku seaduse jõustumise tõttu, mitte seetõttu, et nendel ametikohtadel töötajad ei vasta enam eelnevalt siseriiklikus õiguses sätestatud isiklikele tingimustele, võib pidada direktiivi 2002/21/EÜ artikli 3 lõikega 3a kooskõlas olevaks?

⁽¹⁾ EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 239.

⁽²⁾ ELT L 337, lk 37.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31, ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).

⁽⁴⁾ C-288/12, EU:C:2014:237.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Hispaania) 7. augustil 2015 – Asociación Profesional Elite Taxi versus Uber Systems Spain, S.L.

(Kohtuasi C-434/15)

(2015/C 363/27)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociación Profesional Elite Taxi

Kostja: Uber Systems Spain, S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾ (teenuste kohta siseturul) artikli 2 lõike 2 punktis d on sätestatud, et seda direktiivi ei kohaldata transpordi valdkonna teenuste suhtes, küsitakse, kas kostja kasumi saamisele orienteeritud vahendustegevust mootorsõiduki omaniku ja isiku vahel, kellel on vaja jõuda linnas ühest punktist teise, mille käigus kasutatakse infotehnoloogilisi vahendeid, milleks on veebikeskkond ja tarkvara rakendus „nutitelefonid ja tehnoloogiaplatvorm”, mis kostja sõnul võimaldavad tal ühendust pidada, tuleb lugeda transporditegevuseks või tuleb seda käsitleda elektrooniliseks vahendustegevuseks või infoühiskonna teenuseks selles tähenduses, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ⁽²⁾, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, artikli 1 lõikes 2?
2. Kas selle tegevuse õigusliku laadi kindlakstegemise käigus võidakse lugeda see osaliselt infoühiskonna teenuseks ja kas sel juhul peaks elektroonilise vahendustegevuse suhtes kehtima teenuste osutamise vabaduse põhimõte selles tähenduses, mis on tagatud ühenduse õigusnormidega – ETL artikliga 56 ja direktiividega 2006/123/EÜ ja 2000/31/EÜ⁽³⁾.
3. Juhul kui leitakse, et UBER SYSTEMS SPAIN, S.L. osutatud teenus ei ole transporditeenus ja seetõttu kuulub see direktiiviga 2006/123 silmas peetud juhtumite hulka, tekib küsimus, kas ebaausat konkurentsi puudutava seaduse (Ley de Competencia Desleal) artikkel 15 – mis käsitleb konkurentsi reguleerivate eeskirjade rikkumist – on vastuolus direktiiviga 2006/123 ja konkreetselt selle asutamisevabadust ja autoriseerimisskeeme puudutava artikliga 9, kui viidatakse siseriiklikele seadustele ja õigusnormidele, võtmata arvesse seda, et litsentside, heakskiidu või lubade andmise kord ei tohi olla mingil moel piirav või ebaproportsionaalne, see tähendab ei tohi kuidagi ebamõistlikult takistada asutamisevabadust?
4. Kui leiab kinnitust, et direktiiv 2000/31/EÜ on kohaldatav UBER SYSTEMS SPAIN, S.L. osutatud teenusele, tekib küsimus, kas teisest liikmesriigist elektroonilise vahendustegevuse osutamise vabadusele liikmesriigi poolt kehtestatud piirangud, mis seisnevad selles, et teenuse osutamisele kehtestatakse loa- või litsentsikohustus, või selle elektroonilise vahendustegevuse osutamise kohtulikus lõpetamises, mis põhineb ebaausat konkurentsi käsitlevate riiklike õigusnormide kohaldamisel, on kehtivad meetmed, mis kujutavad endast erandit direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõikest 2, kooskõlas selle direktiivi artikli 3 lõikes 4 sätestatuga?

⁽¹⁾ ELT L 376, lk 36.

⁽²⁾ EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgerichts Hamburg (Saksamaa) 10. augustil 2015 – GROFA GmbH versus Hauptzollamt Hannover

(Kohtuasi C-435/15)

(2015/C 363/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg